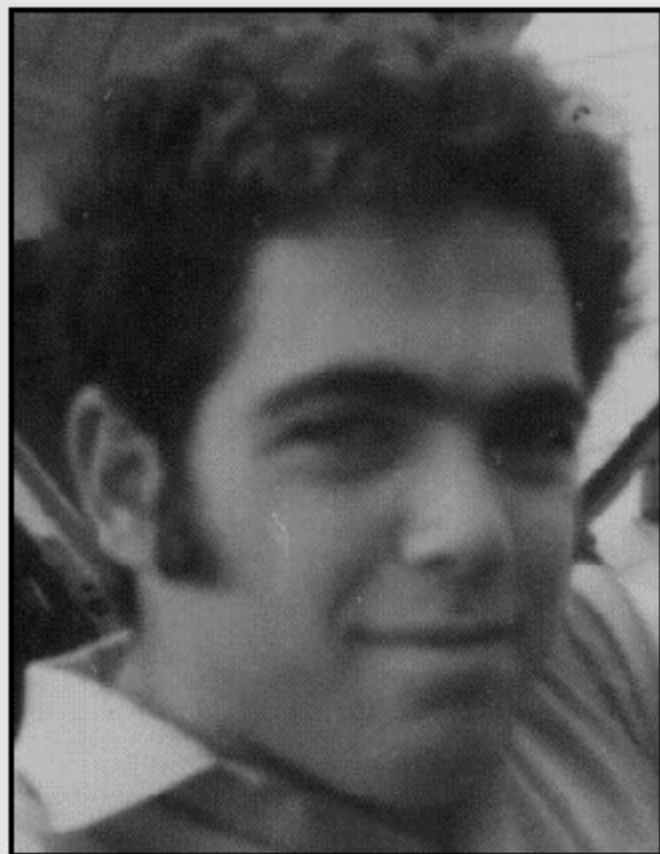

ליכרו של כהנא מנחם ז"ל

כהנא
מנחם

ז"ל

צילום מסמך קבלה לאוניברסיטה של כהנא מן חס. ג"ל

אוניברסיטת תל-אביב

המרכז למירשם
השירות ליישום ולקבלה

לכבוד

27/12/77

54135885
מס' זהו

כהנא מנחם

22 סבס חטלה

עיר נרנציתל 24 חיפה

אדון / גברת נכבד(ה)

הננו שמחים להודיעך כי
נתקבלת כתלמיד(ה)

מן המגידן על תנאי לשנה"ל תשל"ח

חוג למדעי החברה מדרחג

במאפולסה למדעי החברה

התקבלותך מותנית במילוי
הוראות שעיפים מס'

א.ג.ג.

בנספח להודעה זו המופיע מעבר לדף.

צילום מסמך קבלה לאוניברסיטה של כהנא מנחם, ז"ל

הננו מאחלים לך הצלחה בלימודיך.
 זלית לנגיד לראת לנגיד מאנגליה לפני
 תנולת לנגיד לנגיד מאנגליה לפני
 התקבלתך לתלמוד בבלי בשנת תשנ"ה
 בתלמוד בבלי בשנת תשנ"ה
 רצ"ה

יונה הכהן
 ד. שפרד
 הממונה על היחידה לרישום ולקבלה

ניתיב כס/נגיד (מאמ"ם) (מאמ"ם) (מאמ"ם)
 ה' תשנ"ה . 1975

הייתי הייתי בקנדה

הבקר בן 24 הימים בקנדה כלל סיור במונט-ריאל, באוטוה הבירה, בעיירה נחמדת בשם קפסקייסינג ועוד.

האירוח היה נפלא בעיקר בבתי מלון מעולים או בבתים פרטיים. אתם הקוראים ודאי תוהים מה היה תפקידה של המשלחת כמשלחת מלבד הכיף שכיפו החברה.

"המטרה היתה ליצור קשרים ולהיות שגרירים בזעיר אנפין של מדינת ישראל" אומר מנחם. "רוב החברה שפגשתי היו סטודנטיות(?) , נתקלתי במקרים קרובים מדי של משפחות וסטודנטיות אשר כלל לא ידעו היכן נמצאת ישראל ושמוע המדינה כלל לא הגיע לאזניהם. ראשית, מראים למספחה שכזאת היכן נמצאת ישראל וכמובן מראים את "גודלה המרשים" יחסית לאחד מאגמי קנדה הבינוניים. לאחר מכן נגשים להסבר המצב האתני, כמובן הסברתי את המצב הקשה בו אנו שרויים במשך עשרות בשנים, מצב המאלצינו להיות במתח של הגנה ובטחון כל זאת לצד הצורך הטבעי של פיתוח מדינה צעירה.

אחת המשלחות הבודדות אשר חברה לא שלמו פרוטה תמורת הנסיעה (שלא כמשלחות אחרות בהן השתתפו הנוסעים באפן סימלי בסכום של כ-2,500 \$). היתה משלחת גדנע"י אויר אשר הצטרפו לפרחי קיט בבקורט בארצות שונות באירופה ובאמריקה הצפונית, כל זאת במסגרת חילופי משלחות של אנשי ארגון טייסים ודואים בין-לאומי.

פגשתי את מנחם. כהנא תלמיד בסמ"ת שיצא יחד עם צמד פרחי טייס לקנדה; "יש המון דברים יפים ונהדרים, זן ארץ ברוכה אגמים וניתן לשחות אפילו בשעת גשם" - אלה הם הרשמים הראשוניים שצפו במוחו של מנחמינו.

הערב הראשון טמן בחבו הפתעה לישראלים בלבד. החברה ההולנדית הזמינו את הישראלים לשתות בירה (לא שחורה) במועדון לילה. "היינו במועדוני לילה כמעט כל לילה" מוסיף מנחם, ושלושת הישראלים החביבים היו "מנוסים" מאין כמוהם בשתיית בירה כך שהם כלל לא השתכרו.

השאלות האופייניות נסבו סביב מצבינו המורלי ורמת חיינו. רבים שאלו אם איננו פוחדים ובאשר לרמת החיים הרי יוקר המכוניות הכריע את הכף בשיפוטם את נושא זה. כמובן נתקלתי בסטודנטיות עמוסות לעייפה בתעמולה ערביה-פלסטינאית אשר כללה מצבור ידע מעוות על המצב באזורינו. לעתים לקח לי ערב שלם (לאחר הרבה רקודים מעייפים במועדון) להבהיר את המצב כפי שהוא או ליתר דיוק להביא ליתר אוביקטיביות במידע, כמובן שניסיתי לשכנע כי אנו הצודקים בסופו של דבר.

במסגרת הביקורים היינו המשלחת היחידה שלא נטאה סמלים לאומיים, כל זאת בשל אמצעי הבטחון. עצם היותנו ישראלים כלל לא הפריעה לנו להשתלב כחברי משלחת ככל המשלחות האחרות.

הביקור בקנדה כלל סיור במחנות חיל האויר המלכותי הקנדי המשמשים ברובם את נאט"ו.

באשר לחיל האויר, הרי השתוממתי במידה רבה מטייס קרב ממוצע בחיל אויר זה אשר שיא שאיפותיו הוא מטוס ענק מדגם בואינג. כמובן שמאוחר יותר הבנת מצבם

הבטחוני הבהירה לי שאיפות מקצועיות אלה. אסור לשכוח כמובן את הדיילות האדיבות הנחמדות וכנ" המשרתות בחיל האויר הקנדי. מלבד עניינים אלה נכון לנו בקור-במתקני הראדר של באט"ו בקנדה המיועדים לקדם פני התקפת טילים מאי-שם בסיביר הנרחבת וליזום התקפות דומות.

הישראלי הממוצע היה עמוס לעייפה בדולרים, תכונה שהתגלתה כישראלית אופיינית, זכמובן המזוודות תפחו מיום ליום.

ועכשיו שוב בישראל. הדבר הקשה ביותר שקבל את פני היה מזרונני אשר עלינו אני עובר קשיי הסתגלות מרובים. מזרון סטנדרטי זה (לפי אמות מידה ישראליות) הוא אבן יחסית למיטות הרכות עליהן ישנתי בקנדה.

מפרי עט 168 של כתבא מנחם, ז"ל

דברים לזכרו של כתא מנחם ג"ל

כחמיה אלאבוס אג נפאלה של סגן מנחם
(מני) צ"ל ומאנים קמאמין כי שוב לא נעלה איוני.
אק זפני חצוים בעיץ לחוזה קצין צעק מא
חיה אמל, חייכן אכא זכ.
מני השת"ב מהפ מאצ בחוזה אונקיש א זצלו
בלו בלה, הוה מא בסחן אכזאן עז אמאצ
אג התקנוצ סוב אמר וזהו שלגל מא
זמנא - של החוזה.
כצנו זהו - סוב קלויה א זצלו אעיקר לנדא
אג המאס עמו 'עשה מני גלם שווה לחילק
מנחם ע השת"ב לכן כן החיבה ע כל
הסאבוב אלא, חושים בקצוים.

דברים לזכרו של כתא מנחם ז"ל

חני נפס בסוף אלו סעק עם תבנו בשביל
אנני. א האת את ע מא אה א הלוחה
בשמה לנה בוי גיל לנה אגוה .
במל החולג לולת תעכי ושאו יתן למוב
לנה ולאה רבעה - בש קני לילי המוב ,
קבול נא א השתתף הנח בוצרם נעב .

חני זצ"ל

זכרים זיכרו של כתא אנוחם ז"ל

מני היקר.

אך לפני חדשים הצטרפת אלינו,

צעיר, מלא חיים, חייכן וטוב לב.

רצית להשתלב בינינו מהר,

ומייד הרגש את עצמך אצלנו כמו בבית.

היית לאחד מאיתנו ונתת לכולם להרגיש

כאילו אתה ותיק במדור.

לא פעם במשך החדשים האלה תהיתי בלבי

איך יש לך הבטחון הזה, ההעזה הזאת,

לפנות לכולם כמו ותיק,

ללא מורא ובלי לעשות חשבון.

אהבת לעשות חיים,

לחרוג מהמסגרת, להרגיש חפשי

ונפלת בשעה טיול שערכת בשכילי ארצנו,

אותה אהבת כמונו וכרכים רכים היוצאים לטייל בה

ולהנות מנופיה ומאתריה.

כרעם כיום בהיר ניחתה עלינו

בשורת האיוב על נפילתך.

לא במהרה ולא בקלות נתאושש ממנה.

לעולם תשאר איתנו.

יהי זכרך ברוך

איתן א.

דברים לזכרו של כתא אנוס ג"ל

וכך אזכרו

בחור נחמד, עליז ובדרן
עסוק מדי, אך תמיד חייכן
מאחר לעיתים, מתרשל לפעמים
אך תמיד יש הסברים.

לימודים, עבודה, טיולים ומסעות
אין ספור תוכניות
מי כמו מני אוהב לחיות
מי כמוהו אוהב לבלות

כך מצא מותו עלם נחמד שלחיות בוועד
אך בליבנו ישאר לעד

חברך יעקב

מני !

זה עתה הגעת
ונדמה, כאילו למקום תמיד שייך היית.
פעיל, מלא מדץ, עובר מחדר לחדר
לא נח ולו רק שניה אחת
"מתחמק לנו מבין הידיים"
ובשבת... לחמיד
והשארת אותנו נבוכים
כשזכרך החי עמנו

עפרה

דברים לזכרו של כתא אנוס, ז"ל

מני - קשה, קשה להאמין, לעכל ולהסתגל שאתה איננו
למעשה לא נאמין ולא נסתגל לעולם
כי אתה מני, דמותך, אישיותך וקיסמך
יעמדו תמיד לנוכח עינינו
כי אתה, מני, בזמן הקצר שהיית איתנו,
הצלחת בזכות אישיותך המופלאה
לחדור עמוק עמוק לליבינו
ע"י שיתופנו בחוויותיך, בעיותיך והתלכטויותיך
ומי כמוני, כאחד שהכניסך לעבודה וכשותף לתכנונים
כנסיעה לחרמון ומשחק טניס, הבינך ורצה

זכרים לזכרו של כתא אנוחם ז"ל

להקל עליך את חבלי הקליטה, כי הרי כל
ההתחלות קשות, אך אתה, מני, לא איפשרת
לאיש להרגיש ולחוש בבעיותיך ובקשייך, הן בעבודה והן
בנסיעות הרבות, בחיפוש העבודה, וכל זאת עשית ע"י
הפגנת בטחון רב, חיוך תמידי ושמחת חיים אמיתית
שלא פעם ניסינו לעמוד על טיבה ומקורה.

מני - כזה היית וכזה ניזכרך

יהי זיכרך ברוך

איתן ק.

דברים לזכרו של כתא אוחס ל"א

מני

אם היה עליו לבחור ב"מוטו" של חייו, הרי ללא ספק היה בוחר במשפט:

"לאהוב פרושו לחיות..."

ומי זה מני ?

"בוקר טוב" + חיוך = מני

"אהלן" + חיוך = מני

גערה אך תמיד + חיוך = מני

מעט שחצנות + חיוך = מני

וכשמני מחייך, אף אחד מחבריו לעבודה לא נשאר אדיש. ואיך אפשר? חודשיים היה איתנו... כאילו שנתיים... כולו תוסס, מלא חדות חיים, תוכניות ועוד תוכניות... אוניברסיטה, דירה להשכיר "רק ב-ת"א", "מוכן להתפטר על רמת-גן"... לא בחל בשום אמצעי כדי לממש תוכניות אלה. אמר לי: "תראי איזה בוכה של דירה תהיה לי", "איזה "חפלות" אני "ארכיץ" שם"...

דברים לזכרו של כתא אנוחם ז"ל

ופתאום

איך זה יתכן ?

האם זה באמת פשע לאהוב לחיות ?

האם זה פשע לעשות תוכניות ?

האם זה העונש על "חטאים" כאלה ?

...לאלוהים פתרונים.

לי תמיד יחסר מני

אך עמוק בפנים

לא אשכח אותו לעולם

כי טור שינייים צחורות ויפות כאלה אי אפשר לשכוח...

דברים לזכרו של כתא אנוחם ז"ל

אחרי שחיכינו זמן רב בכליון עיניים לקצין חדש שמענו סוף סוף שהגיע קצין חדש ליחידה והוא מיועד לנו. אמרתי לאיתן ק.: "נקווה שהוא בסדר, שלא יקלקל לנו את היחסים הטובים במדור". וכשהגיע מנחם, ראינו שאין לנו ממה לחשוש. החברתיות שבו, והיכולת שלו ליצור קשר מהיר עם אנשים - בלטו.

כולם זוכרים את העליזות והצחוק שהיו "צמודים" למנחם. אני זוכרת יום חמישי אחד, לקראת סוף הסיכום, פתאום הוא היה עצוב.

הדבר כל-כך בלט, שכולם שאלו אותו: "מה יש מנחם, מה קרה?" ו-אח"כ (אני): "אתה לא מרגיש טוב, כואב לך הראש?"

הוא ענה: "אני מרגיש מצויין.

מה אתם רוצים ממני, אסור לי פעם לא לצחוק?"...

"אבי השאימ הגדולים,

ריכזו החיים אדירים,

איה רחמין על קטן משעולים

בין צוקי תהומות ההרים"

(פ. ברבשטיין).

דורונה

זכרים לזכרו של כתא אנוחם ז"ל

שקט כאן בלעדיך, מני

ועצוב הלב.

לפעמים אני יושבת סתם כך,

בוהה בחלל החדר -

ולפתע רואה את שתי עינייך החומות,

החמות והגדולות -

מאירות וממלאות אותי שמחת חיים.

עיניי, שרצו לראות המון, המון

בזמן כה קצר...

כזה היית - וכזה תהיה חקוק

היטב בזכרוני.

ממהר, מנסה להשיג את הזמן בצפורניו.

אך אוי לו לאדם, יציר אלוה,

המנסה לתפוס בשתי ידיו הקטנות

את כל מלוא עולם - ומועד לפתע.

קטונתי מלהבין, מני.

יהי זכרך ברוך

רינה

דברים לזכרו של כתא אנוס ז"ל

הכרתי אותו שבועיים אך נדמה כי היה כאן תמיד.
שייך למקום.

חביב הבנות. מלווה הערות כגון "אני שרופה עליך", "בחור חמוד"
והויכוחים "הפוליטיים" עם דליה.

חציו יושב, חציו שוכב על כסא. רגליו נשענות ברישול על כסא שני
ועתון בידיו.

מדור "דירות להשכרה". חיפש דירה.

נדהם כל פעם מחדש מהמחירים אך נחוש בדעתו לעבוד קשה ולקמן דירה טובה.
לחיות טוב.

דברו על מרואיין ב"עלי כותרת".

"אחד כזה שמוכן להמיר את דתו כדי לחסל את חובותיו - אני לא צריך
אותו בארץ" - אמר בכעס.

דברים לזכרו של כתא אנוחם ז"ל

ביום ששי ישב בחדרו. הרמתי את ראשי וראיתי כי הוא עצוב.

"זה לא מתאים לוי" חשכתי.

הוא הרתר, דאג או אולי....

אומרים כי יש תחושה מוקדמת....

נָתַן וּלְקַח הַשֵּׁם

וּלְנוּ אֵיךְ מְנַחֵם,

נשאר זכרון, חיוך באוירה,

מורשת נער צעיר,

חסון כהררי העד

אשר בהם שבילו אבד

מנחם בן אווה ומרדכי, נולד ב- י"א בטבת תש"ז (15.12.1956) בחיפה.

בשנת 1962 נסע עם הוריו לארה"ב ותוך זמן קצר ביותר התרגל למקום ומסביבו התרכזו ידידים רבים. היה דמות בולטת בקהילה היהודית.

כילד קטן לא פחד להביע את דעותיו ולמרות שמאד אהב, ותמיד אמר זאת להיות בארה"ב, אמר שאם כולם שאוהבים את ארה"ב יחיו שם לא יהיה איש בארץ ישראל.

לכן משפחתו חזרה אתו בשנת 1964 ובמהרה השתלב בחיים בארץ, למרות שכמעט שכח את השפה, וקנה לו שוב חברים רבים וחיי חברה ענפים.

בלטו אצלו במיוחד אהבת החיים והקשר המיוחד שהיה לו עם רעיו. בהתבגרו הבחין שאין מקום בילוי נאות לנוער בעיר חיפה בכלל ובשכונתו בפרט, והחליט לפתוח מקום בילוי כזה בשכונת מגוריו.

המקום הצליח למשוך הרבה ילדים שבלעדיו היו מסתובבים ברחובות באפס מעשה. הוא ארגן כמעט לבד, עם קומץ חברים, ללא תמיכה כספית מקום שנהפך בניהולו לפנינת בילוי לנוער. זה היה פרוייקט אדיר לנוער בגילו.

מנחם היה פעיל בגדנ"ע אויר, מקום שהצטיין בו ונשלח במסגרת משלחת הגדנ"ע לקנדה וגרמניה.
מאז ומתמיד חלם להתנדב לחיל אויר ואכן עשה זאת בהתגייסו בשנת 1976.
מנחם התקבל לקורס טיס ולאחר שנה בערך עבר למודיעין.

לאחר תקופה קצרה מאד במודיעין נשלח לקורס קצינים ולאחריו הגיע ליחידת החשיבה של
חיל המודיעין.

עז היה רצונו גם ללמוד באוניברסיטה ואכן עם העברתו לתל אביב גם נרשם והתקבל
לאוניברסיטת תל אביב.

כל ידידיו מקורס טיס המשיכו בקשרים אתו.

השתדל להיות בשורה ראשונה בשרות למען המדינה ואפילו בזמנו החופשי נסע עם חבריו
לגבול הצפון לברר ענין לא ברור לו.
ושם מצא את מותו ב־ כ"ז בשבט תשל"ח 4.8.1978.